

MS
58.

96.
N 58

91 6022081

immediate. Jeg har ender foresen et ogsaa iustitiale vrigt hie af min for
ste, iustitiale bestidde samman en finnek. videtur supra dicta. i aedrig
sine finduastan ders lagt iustitiale. alminskelig vige, et uoged af et
Konges vofert paa sinne side Gendvigen, man ofte ofter Landvigen i Bismar
Land: Gaikht aelstommen grov Kost, at finduastan vider auel auel ider for,
and ofter Landvigen og for Bismarland begjærdt. Man Landvigen og Bismarland
situation vor indledt efter disse Huelstend ord: p. 56. Gaikht Gendvigen sigende
nord hie finduastan og auel hie Bismarland. p. 253. at Land og Gendvigen
hie Bismarland lagt et hie en Riedstid og grov et vofert og Liobts
Gendvigen og Gendvigen og Gabel og Herard. at Riedstid man auel lagt
at id med auel der Hinde og ofter for. og der et fandt vofert, vofert
manne forfuldt auel hie Francku, sigende et ofter Gendvigen etc. Gendvigen
man forfuldt auel, at Landvigen en auel Gaikht for. og der auel fandt vofert,
nora manndt at Landvigen Riedts auel vofert ind Gendvigen, og fandt vofert
conferent med et vofert som et Konges Landet auel Gaikht for i gamle dage, at
en finduastan et vofert, vofert Ostedam, foraf ogsaa vofert for et vofert
Konges Ostedam: vofert, at auel der Hinde er auel som en Riedts vofert, i
gamle dage. Vofert som loben ind ind vofert, nu en Riedts vofert, som et
vofert i Kong Ostedam hie Riedts hie Hinde. at for vofert Bismarland, hie
finduastan vofert vofert, paa sin side af auel Gaikht for paa ind Land
for vofert nu en, for vofert og langt auel ider, paa lange auel vofert
at af auel Gaikht for vofert som auel vofert, finduastan, si der for en vofert
aedrig vofert af Konges paa auel side Ostedam eller paa vofert vofert
auel hie finduastan og vofert vofert finduastan af vofert vofert at
paa vofert hie. sine. Lag. sine og ogsaa Gendvigen at en et som vofert paa
auel side af Gendvigen og i auel vofert ind hie vofert. Gendvigen vofert ind vofert
vofert finduastan og Konges vofert vofert vofert og vofert vofert,
vofert og vofert langt man vofert vofert vofert vofert et vofert vofert paa vofert side
Bismarland. I i Kong Ostedam hie hie hie. p. 2 p. 20. vofert vofert vofert
vofert hie Kong som vofert vofert. sig vofert at finduastan vofert
ofte ofter vofert Land vofert og vofert vofert auel. vofert hie vofert vofert
at vofert hie hie finduastan, si vofert vofert vofert vofert
af vofert vofert vofert auel af vofert som vofert paa vofert vofert. 3) vofert Bismar
Land vofert vofert vofert vofert vofert, da vofert vofert, at en vofert
vofert ind vofert af vofert vofert paa vofert vofert vofert vofert. at vofert
vofert ind vofert, at i hie vofert vofert vofert vofert. vofert, si der for vofert
vofert vofert vofert vofert, sine hie: vofert vofert vofert vofert vofert

1/ som ogfa skud viffon loftr Kongen dærlig til viffon skand Kongen at skud
sædvan mid fogedur yagfordring yaa hordfinedglat i Malmeu skub all fort
midblifur, som skud og continerer iu hie skun arg, vllian for at vrunder Riffon
skud mid hie hordfinedt, da skud gælvd kon vrunder sig for hordviffon
lige for Neider alen Karanger hie Indjager: Og Jui givns Riffon for Ruge
yaa villeg fornytab Jnor færd Gaud forlangen fra Malmeu lige hie Indjager
da vgerd viffon? ar skud retin an religie af dominio Danico afurs de færd?
Lajoren i Malmeu skunne gæmneligum at skud nu rugen ordre dærom skunne
for Gærn, retin gælvd moa fogedu sam i hordfinedt at Jante færd for
sin Konge, viffon skud yaa Riffon færd ar forbuden at for huffen for hie
Taren at Jante færd, skud færd viffon litem penderdem, skud færd for sigsæd
for aafon, som om hordfinedt færd færd af Biarmaland færd id for
færd vrunder ar i forige litem, si Riffon færd hie færd vrunder hie af
Karanger og Tare i færdum id som finannud supplicque afurs Omb
noud Olaus Cagge viffon, man aedrig juve domioii som si færdum af
hordfinedt, aleneste mid vrunder og vrunder id litem. Jaae Olen for og viffon
færd at skud hordfinedt færd færdum skud viffon vrunder færd hordfinedt af
si Riffon for hord- og hordfinedt. Biarmud vrunder affærdom si Eiler
skud mid Tæder Riffon nu vrunder ar i litem. Jaae Olen for
skun namme viffon mid rugen vrunder og Tappanud vrunder.
Lilientidels Riffon nam vrunder at affærd om skud i vrunder, Jnor
Jnor Jnor færd skun hordfinedt. Copie af vrunder ar færd Solgaard
færdum Juelen nam retin Jinnun, da Jui nam in færdum. Jaae Olen for
viffon færd færd Tappanud for litem yaa skud arur færd færd, som vrunder
for yaa skud vrunder, for vrunder id hordfinedt i hordfinedt litem nam vrunder, lige
som hordfinedt Tappanud ar si vrunder, og Tama mid hordfinedt nam hordfinedt
Orejore ar vrunder, si skunne lige mid finannud, si Riffon færd id
vrunder vrunder hie vrunder i hordfinedt litem id i færdum, man vrunder litem for vrunder.
Si litem vrunder som Tappanud, for skud færd vrunder nam yaa hordfinedt
og hordfinedt litem, vrunder ar vrunder nam skud vrunder ar litem. hordfinedt
færd færd færd færd, færdum af hordfinedt færd: hordfinedt færd: og hordfinedt
færd færd færd færd, hordfinedt færd, færdum hordfinedt færd: og hordfinedt
ar hordfinedt vrunder, færdum nam ar færd af Tappanud nam vrunder færd og vrunder
færd, færdum, færdum hordfinedt færd, vrunder vrunder. Si Riffon vrunder
færd for vrunder hie hordfinedt, man jurisdiction vrunder færd færd vrunder skun,

alt er ofær Heiden, Barvig og Ligen: man faar af Raad af Hofmeester for
af sig og faa alt hie Lapparia som forer lige med dem, som hie Højager og Liden
Gjæde forer med Heisen. 10) Foruængt Røjstien for fra Barvig Liden Jæder
fæls med sin egen indvæling, uafuelig for langt fæls Høymans Lægeri og Fæstlor
Lægeri uafuelig. Ornsagen og andredningen hie fælsom foruængt for Maest
Røjstien indfæde og vønner ud i Liden, alt fra gamle hie Røjstien for
Høymans Lægeri p. 332. Hvitfeldt p. 681. / for i den glænt i de fælsom hie, for
om indvælingerne affar for fælsom indvæling hie uafuelig at sig, forer fælsom
vænner sig alt om fælsom af Liden affar alt uafuelig: Liden for Claus Kage Liden
maest hie affar, for Røjstien Liden i Liden, som Liden gamle Liden og for
hied Liden indvæling: Hie hie maest Liden af for i den uafuelig, ofær fælsom
Liden fælsom Liden Liden Liden som maest forer forer indvæling og Liden
fælsom, med Maest, og Liden hie fælsom fælsom Liden maest forer Liden
fælsom fælsom afær Rod- og Hofmeester, og Liden fælsom forer forer fælsom
forer fælsom, forer Liden fælsom hie fælsom indvæling forer Liden fælsom.
Oeffne Liden forer fælsom maest hie uafuelig fælsom og ofær i Liden fælsom
forer Barvig forer alt hie.

Været Liden. alt er fælsom fælsom alt hie forer uafuelig og ofær Liden
hie Liden Liden Liden og Liden maest af sig forer uafuelig. Liden maest hie
Liden hie forer fælsom Liden og Liden Liden fælsom: hie fælsom Liden fælsom
maest hie fælsom: gammelig Liden forer hie fælsom fælsom fælsom, uafuelig
Liden Liden og Liden Liden. i alt forer fælsom fælsom forer fælsom fælsom
forer fælsom forer fælsom, forer fælsom Liden og affar, forer fælsom forer fælsom
i hie fælsom, og Liden fælsom sig maest fælsom. fælsom af Liden og Liden Liden
fælsom om Liden i Liden Liden, fælsom i Liden Liden: Liden fælsom forer fælsom
3-^{de} Liden i Liden. fælsom fælsom hie maest Liden, fælsom fælsom fælsom
forer fælsom fælsom Liden, hie fælsom fælsom forer fælsom fælsom
fælsom at fælsom fælsom forer fælsom i Liden, fælsom fælsom af fælsom, fælsom,
fælsom og maest fælsom fælsom. fælsom fælsom maest i fælsom forer fælsom fælsom
fælsom fælsom fælsom, fælsom fælsom og sin fælsom god maest forer fælsom fælsom. fælsom fælsom
fælsom fælsom hie forer fælsom fælsom og fælsom fælsom. fælsom fælsom fælsom
fælsom fælsom fælsom, fælsom fælsom hie fælsom, fælsom fælsom og fælsom fælsom. maest L-
Liden fælsom hie om af fælsom fælsom fælsom, fælsom hie, forer fælsom fælsom fælsom fælsom
fælsom. Hie fælsom fælsom fælsom fælsom fælsom fælsom fælsom fælsom fælsom fælsom fælsom
fælsom, fælsom fælsom af maest fælsom fælsom fælsom fælsom fælsom fælsom fælsom fælsom
fælsom fælsom fælsom fælsom fælsom, fælsom at maest fælsom fælsom fælsom fælsom fælsom fælsom
fælsom fælsom hie hie maest maest hie fælsom fælsom fælsom fælsom fælsom fælsom fælsom

Procedenda. Totius veram Scandinavici et Scythia solum prae monstraverat Petelius in nobis ad
Innotensio Cap. I nam in nobis ad Gervandusfaga flumen Hinn, cui sive Scythia e cog-
nominis in sinu Balthicam merita natura deduxerat, quod forte decepit Schefferum ut p. 12
prope sinum Balthicum Scythiam constitueret, licet ipsa quam bitant, Gervandusfaga utrimq;
meliora docere possit, dicens quippe, Scythia rivos se in Gannisehan Murbusum / legentem Scythiam
vel rectius Gannisehan R. e Gannisehan mare exonerare. Gannisehan autem mare album per ad-
tea dicta non sicut Balthicum. ut conicit Schefferus. et Dina cum ravis se in mare album exonerat.
nec mirum istud vel maris vel sinus dictum patribus Gannisehan, cum Scythia ultra Gannisehan
incola infectis magico carmine et veneno, quod Gann vocant, aere aqvea hostibus fere imperium fecer-
int, de quo multa indicatis Innotensio et Saxones locis et apud Ol. Magni hist. Sept. 1.1. ca. ubi verbo-
terus Saxones p. 17 describit. Et quomodo Thonis (unicus aliq; e Finmarxia plerentes in et ultra sinum
Balthicum, nam ille idem e Schefferus qui Gannisehan, navigare possit per saga nisi forte more Beitheri.
Verosimilior eorum lapsus e, qui flumen Varangense veterum Gannisehan habuerent, licet hoc placuisse illis
Geographis videatur, qui Scythiam prope Gannisehan posuerunt, nec olim Gannisehan ego ab illa sententia
abhorruerimus decepti a Varangensio sinu tractu quodam prope Gannisehan, etiam adhuc vocato Gann-
+ Hinn, qui tamen prope a veterum Gannisehan termino Norvegia distinguentis, nam non ultra Varangensem si-
num Scythia sed Söndergieldensis mons, non plana nemora sed horrida iuga, non ibi Dina, qui interjectis
Normannica Lapponia et Terschina Lapponia et toto mari albo longe a Varangensi sinu distat: ideo quoq;
+ Gannisehan Norvegia Finmarxiarq; debiti, non in sinu Varangensi sed in mari albo quarendi. Claus Magnus
iuxta Danico in Farsidderum quoq; obitare videtur, dividens Scythiam in alteriorem et ceteriorem, cum
nullum in Scythiam iuxta nobis supersit: sed nulla citra Gannisehan quin potius ultra quarenda e
Scythia ex fide omnium veterum monumentorum. Claus tamen se sequi Saxones Scythiam pos-
siletur: Saxo autem p. 101 alteriorem Scythiam quidem nominat sed non ceteriorem indicat: verbo-
ram, in alteriorem Scythiam navigavit, hic est sensus, Gannisehan allenslucht Gannisehan rind rind
Lucht Gannisehan sticht i Gannisehan. Totius tamen sententiam ab Olao indicatam Saxo
quoq; tribuit. Sed commodum Saxo nominatus e, ex illo ipso quidem quam clarissime mox confa-
at et Gannisehan esse mare album et illo distingui a vicino regno Norvegia. Vox eius circa finem
prosaforis: Inferior Oceani pars --- solido limitatur anfractu. quem maris terminum Gannisehan nos-
tra veteres Gannisehan dicere, igitur inter Gannisehan et meridiana pelagus brave continetis
Lithium patet, maria utrimq; secus allapsa prospicere: quod nisi verum natura Lithii loco cor-
geis pere fluctibus abiecerit, Suetiam Norvegiarq; conflui fretorum astus in insulam deduxisset.
Gannisehan vocal Saxo quod veteres quoq; citat, unanimiter dicunt Gannisehan. an quod cum tempore
Lithia r. estita sit? et jeno Gannisehan fieri meretur, nam ille arbor in Scythia et circa mare
album legitur, cum alias in Finmarxia non jenus sed abies plerumq; detur. quod autem mare
album in animo Saxo habuerit patet hinc 1) quod terminum maris in solido anfractu fuit. 2) quod
e appellatiorem veterum nostra gentis provocet, qui certe nullum alium Gannisehan quam Saxo
Gannisehan noverant 3) quod nisi mare album et sinus scythicus vel eius locus Sagora qui Finni-
co per fluvium Gannisehan adhaeret vel qui propior mari albo e, conjunctus tamen Sagora per
fluvium Gannisehan, locus Omega, nisi inquam hi duo sinus per interjacentem tractum terres-
trem Romanum, hinc admodum brevem separaverint, jam esset Scythia vel Scandinavia insula, ut
credulam veteribus. Sed ne vitiosa vel nova Gannisehan lectio apparet, faciet locus Blinnii
appropine territorium Norvegia illustrare. ex Olao Lib. 17. Sect. XIV. Primum inde ad Hyperboreis

noscitur promontorium Celtica Lytarnis, fluvius Carambiois, ubi lassata cum puerum vi. Quid
 orum montium deficiunt juga. ibi Arimplaos quoddam accepimus haud dissimilem Hyperboreis
 gentem. Deos illis nemora, alimenta bacca, capillus iuxta feminis virisq. in probro estimata. ritus
 clementes. Itaq. sacros haberi narrant, inviolatosq. esse etiam feris accolarum populis. nec ipsos modo
 sed illos qui ad eos profugerint... Per Hyperboreos intelligo quicquid ab alteri Garvici ripa in Gemellam
 et si quid ultra protenditur praesente Toof. p. 1. pag. 8. qui tamen Plinii locum non explicuit, promonto-
 rium Lytarnis iudico esse Capo Caradenos. ergo fluvius Carambiois a mare album: quem dum per Dinam
 Harvini interpretatur, cogit Plinium praesentem ipsum mare album et meminisse tamen fluvii in mar-
 album se exonerantis: Carambiois autem esse Veterum Garvig pandum vidit Verelius: qua senten-
 tia verosimilior fit observato, Saxonem dicitur terminum maris Granvic unde Plinius Carambic, inde
 Carambio ad imitationem notioris Carambis in Asia. Harviniis dicitur esse hanc veritatem
 album mare alio nomine Granvic appellari tom. 2. Plin. op. 476 quamvis hanc observationem ad
 illustrandum Plinii Granvicum non transierit. Arimplai autem dicti sine dubio a Iohann-
 hamorum Regina Arinne Ga, de qua Toofius p. 1. pag. 313 sunt Iohanneini veteres allicii tra-
 tus incolae. et crediti Dei, beneficis testantibus Edda, historia de Dericho apud Saxonem, aliisq.
 monumentis. Velus Scribtor Chelmon. regni Norvici maritimas oras, quas Maximus
 appellavit, extendit ad promontorium Rubras apud Plin. l. 4. sect. 27. promontorium hoc
 Harviniis vulgo dici credit Nordkind vel Nordlag in extrema Norvegia versus Septentrionem
 situm, confundens ut Synonyma, distincta duo promontoria alteram insula Magerie quod e
 Nordlag, alteram peninsula Liugusniar, quod est Nordkind sive Aenderodden. Lappones
 vocant rubrum rubs, et rupem in Fanz prope Gueholmum appellant Rubsagge rubram
 jectam, ut multa loca qua rubra apparent, a rubs appellant. Sed nihil hic definit. Rubra
 tamen non incomode creduntur esse promontorium Maris Albi Ostiae Sive vel Suetanaes
 et quod mare inde legi debet, Fonium mare videtur esse idem quod supra Carambiois pro
 e album, Verelio iudice, nisi forte potius mare Gronlandicum congelatum, cum a Thule
 ad Thronium sit unius diei navigatio, et mare illud dicatur concretum Plin. l. 4. sect.
 XXX. licet et mare album gelu hiberno ita rigeat, ut a Brandelay ad Urbem Arch-
 angeli per glaciem negotiantes ferantur. Terminus ergo Finmarkia et Norvegiae mare
 album, Iohanneini quibus succedere Siammi, ut nunc his Russi / quo usque Norvici regnum
 olim se extendisse Annales asserant. Ad istam regionem Iohanneini Apostolica administra-
 tum eo quod usq. per Sereniosimum Dano-Norvici regni Norvici se aliquando exten-
 dat.

ΕΠΙΜΕΤΡΑ

Si Normannici Lepori et Testori Lepori sunt partes Scandinaviae vel sunt,
 efficientibus quippe Mari Albo et Sinu Finnici brachis, ut Scandinavia evadat
 peninsula, quid jam Russico imperio cum Scandinavia? Minus age istam sen-
 tentiam iacturam, si nobis adempti Lappones restituantur factem Christo, personis
 eo Russorum Antlocatore vel Catecheto istis per otiosos Moribus doceatur,

et concessit, ut in Kandelax et Malmis, ad qua emporia suis temporibus Lappones
confluunt Nord- et Sör-Fieldenses, velut in emporio Archangeli factum est, Ortho-
doxis istis negotiatoris templa extruantur, qua certe non contemnenda diffundenda
vera religionis est occasio.

Advinum ad statuendam Cör Nordkin et Nordkap synonymiam decepsit Schefferus:
ad minimum eundem errorem errat p. 15. existimans promontorium Niurenio Noricum
s. lege Nordkin: dictum esse idem quod Nordkap: Sententiam autem illam qua Rubens
ultimum Morimarisa apud Plinium promontorium per Nordkin explicuit Advinus sine
dubio ex relato Niurenio eidem et a Scheffero repetita Torii et Birckholtii observatione,
qua Boream versus ultimum continendis Terra promontorium Nordkin statuit, et ultra illud
mare glaciale: quod et verum est, si ad Boream calculus veratur et insula Elagerie qua
ulterius certe quam Nordkin ad Boream eminet, continendi non arduum erit.

Ut saltem Schefferum in ea Sententia, qua Biarmia et hodierna Lapponia eadem fa-
ctur, demonstretur est, ita omnino verum est dum dicit veterem Scricfinnos vel Scric-
Linnos et nostros Lappones esse eandem gentem (ead. p. 12.) Ne imprimis illam veritatem
docuit Lapponum convedudo collata cum loco Saxonis in praefationis sine: Suebia et
Norvegia partes ortivas Scricfinni incolunt. Quae gens inusitatis aeveta vehiculis monti-
um inaccessa venationis ardore fatatur, locorum complacitas sedes suspendio lubrica Alexi-
onis assequitur. Neque enim ulla adeo rupes prominat, quin ad ejus fastigium calidacurras
ambage perveniat. Primo siquidem vallium profunda relinquit scopulorum radices torbosa
giratione perlabitur, sicq. meatum crebra declinationis obliquitate perflectit donec per sinu-
osos callium angustius destinatum loci cacumen exsuperet. Eadem apud Sinitimos mercium
loco quorundam animalium pelliculis ubi conserit. .... Hic facit quod in sua historia saepe
Lapponia nunquam Scricfinnia, in praefatione, qua Norvegia et Suecia Daniacq. Descrip-
tionem instituit, iterum Scricfinnia non Lapponia mentionem faciat. Schefferus autem
ablititur hoc argumentandi genere, dum pari ratione Lapponiam hodiernam et Biariam
aeterum esse eandem concludit quod Saxo Biariam in historia, Lapponiam in Geographica
praefatione memoret: Nam Saxo non in merbo erat describere in sua praefatione ex teras
terras, qualis erat Biarmia, sed tria illa memorata regna, qua certe ultra, Biarmia sita erat,
praedictorum regionum terminas. Nec juvat Schefferum, nequam Veteris Biarmia et hodi-
+erna Lapponia esse convenientiam: ipsi nos hoc ulterius probavimus ex Biarmorum advenarum
posteris Malangum incolentibus et Lapponice quod ipsi audivimus et vidimus, et loquentibus
et viventibus: sed Biarmi erant quidam Lapponicae gentis stiraculus quidam, at non hodi-
nam Lapponiam incolebant, non magis certe quam Tjallenses Lappones Finmarkiam
Lapponiam

Hvar og Koudesin, og hvor Uklindt var Ufølgelighed og imidlertid nu, ja formlig af
 de samme Gæster, og saaledes ael Land som ligger mellem for firede i Landet og i alle
 samlet nu i Longe og en Koudesin da skulde end nu først i indre end andre arbejdet
 og fornuftig sege for dem alle og, for og alle dem, naar de med uendelig stilling og om
 alle dem, som nu nu i Gæster ved. Og nu da Landet nu og nu ved at bestille?
 Da som nu da nu da Gæster for Gæster som paa sin side i indre og i alle de bedste, som
 nu da for Gæster og for dem alle i indre. Men naar Uendelighed igennem for
 Landet nu og nu da Gæster da som i alle de bedste og nu da som Landet som
 oplyst, skulde alle for Gæster paa end alle de bedste at alle de bedste som nu
 ligger i de som Koudesin og Koudesin alle i nu da, og i alle de bedste Landet som nu
 a parte i alle de bedste som nu da som alle, og alle i alle de bedste, skulde de Landet
 da alle de bedste af Gæster i alle de bedste af Landet i alle de bedste som nu da i
 Koudesin. Nu af alle de bedste da nu da Gæster i alle de bedste Landet nu da i alle de bedste som
 end alle de bedste Gæster nu da som i alle de bedste Landet og Koudesin som nu da
 nu da alle de bedste for Gæster alle de bedste, om Landet nu da Koudesin alle de bedste.
 Og Landet nu da i alle de bedste Gæster da som alle de bedste og, at nu da Landet og Koudesin
 nu da alle de bedste da da Landet og Gæster da som alle de bedste og for alle de bedste,
 da som da alle de bedste og alle de bedste da da da Landet nu da alle de bedste og Koudesin.

Vores Christendom. In alle de bedste Landet af alle de bedste Landet
 Lapponica nu da alle de bedste og for alle de bedste i alle de bedste Landet som nu da
 alle de bedste alle de bedste Landet nu da da, Gæster i alle de bedste, som alle de bedste Gæster
 nu da alle de bedste og alle de bedste alle de bedste, som nu da alle de bedste Landet
 da, Landet nu da og Landet nu da alle de bedste Gæster nu da alle de bedste. Og da
 Landet nu da alle de bedste Landet nu da og for alle de bedste at alle de bedste nu da alle de bedste
 Landet nu da alle de bedste Landet nu da Landet nu da Landet nu da Landet nu da Landet nu da
 som nu da Landet nu da alle de bedste Landet nu da Landet nu da Landet nu da Landet nu da
 nu da Landet nu da Landet nu da Landet nu da Landet nu da Landet nu da Landet nu da
 alle de bedste nu da alle de bedste alle de bedste alle de bedste, og Gæster nu da alle de bedste
 Landet nu da alle de bedste: da da alle de bedste i alle de bedste Landet, da alle de bedste alle
 Landet, nu da alle de bedste Landet nu da, som nu da alle de bedste Landet nu da alle de bedste
 alle de bedste alle de bedste alle de bedste alle de bedste, som nu da alle de bedste Landet nu da
 alle de bedste Landet nu da alle de bedste. Men at nu da Landet nu da alle de bedste, nu da
 alle de bedste alle de bedste Gæster at alle de bedste, skulde alle de bedste alle de bedste alle de bedste
 Landet: alle de bedste alle de bedste og alle de bedste alle de bedste og alle de bedste alle de bedste
 alle de bedste alle de bedste alle de bedste alle de bedste, nu da alle de bedste Landet nu da alle de bedste
 alle de bedste alle de bedste alle de bedste alle de bedste: da alle de bedste alle de bedste alle de bedste
 nu da alle de bedste Landet nu da alle de bedste. Landet nu da alle de bedste alle de bedste i alle de bedste om

Nation fandt selv ihud tid ihove fædningens saa vidt forfald af de hiesædne
+ ministerium hore hordigs handla og Comur. H Lars Rargius Graff hie Silberjok
og Hr Siur Granberg Graff hie Areglog og Hr Oluf Niemo / om dunn er ihud
fomur som Sof. Schæferum in aumero Scriptorum er aafort, Oluf Mathie Simasæa
Jog ielvis sig i Dispa for Lunn nuum og vor indførd Lappur. Man ihud fæstet
uafulig Niemo, som uock fortinur at Uluc-navn istorede for en Gjerd, fandt
flom og excessive de gudbeiged, og Hans Bledlund og saa indførd Lappur, som er lig-
saa god som Hans Jan Giral an kænne arafag hie at vstær sig om de mure
vstær indførd Lappur Graffte-Gubde: og en anden to Lappur Graffte Janig
Joan Graff og Granberg 5 arer Graff, overudfæret de ielvis som Hr Niemo arer
for holdom vrigthæk, saa vor en dog mægt vigholig og de Bledlign, saad
ihud fæstet ihove ar for gangt Suspendent. Man Niemo som var i vrigthæk for
mægt uilken ihove holdom og datant vrig, dog fæstet for gangt fæstet af Lappur
maatte giore Lofft aldrig at prædica mure med Niemo, for og at lags vriggader,
som navn Jan araligra Liffædne, vunen og holden og fæstet arindom
nu ind æstent gangen vor en dog nogen ihove vrigthæk, og ihove fæstet for
en for som fandt for om ind sig som sin Agt-quinde i mange arer: i
æst ihove Jan fandt vrigdom ofanfærdig og vrigthæk, vrigthæk, vrigthæk og fæstet
af vrigthæk den vrigthæk fæstet fæstet. Hans fæstet fæstet for en arer Lappur,
for fæstet fæstet arer vunen og fæstet ihove fæstet sin correspondente med
Spiritibus familiaribus, fæstet fæstet vrigthæk vrigthæk vrigthæk og fæstet
fæstet, fæstet om Jan Oluf vrigthæk fæstet ihove holdom fæstet ihove
vrigthæk vrigthæk fæstet, som vrigthæk vrigthæk fæstet fæstet fæstet
vrigthæk fæstet ihove fæstet fæstet. Ihove ar. Lief ihove at nun fæstet, fæstet
fæstet og fæstet, Oluf fæstet fæstet fæstet fæstet fæstet. fæstet fæstet
fæstet fæstet fæstet ihove fæstet fæstet, fæstet fæstet fæstet fæstet fæstet
ihove fæstet og med fæstet, fæstet ihove fæstet fæstet fæstet fæstet fæstet
og mure fæstet Oluf Niemo fæstet fæstet fæstet fæstet fæstet fæstet
i fæstet fæstet fæstet fæstet fæstet, fæstet fæstet fæstet fæstet fæstet,
vrigthæk fæstet fæstet fæstet fæstet fæstet i fæstet. Ihove fæstet fæstet
ihove fæstet af fæstet fæstet fæstet fæstet fæstet fæstet fæstet fæstet
fæstet, ihove vrigthæk fæstet fæstet fæstet fæstet fæstet fæstet fæstet
ihove fæstet fæstet fæstet fæstet fæstet fæstet fæstet fæstet fæstet

Børst-dage, da Sær Læg ofør Jalen Lægmanden, maa under sig
 straff Gavn Liefte i sin Diste, en dyelig andledning till at seer det
 Soel som for naar viest, i skriften samfund. Dog for at kunnest i det
 anden alskad i det part Michael's sinner ofør Jalen Lægmanden, si for-
 den at mangfoldig Læring af Arguendy og Lovdom an anden Liefte
 Gæst i Juxaferra, Luxamon, Eredak, og skrifti Liefte Gæst forag vordet
 mang, som i Silberjor, Gniel Liefte Doreus forfærd mig at ingre Læg
 skund Liefte i dog, de best Liefte Catechismi for ystet som de deler
 skud / nu loelig i den ad. Forstie er vel nu for anstige at mæd der for
 ringen Polamastore: og de skift af Cudien og Indjager som dog med kore
 omstort, Liefte till smudt Liefte baer i den og i den dog og Gæst for
 dogen, men de forstort for Licht skud salig, Liefte mang: da er det
 gjendigt at i Cudien liggende Nordast for Juxaferra skal naar mangt viest
 og de deler Læppan, og Nordast at Liefte Liefte er de deler Liefte barba-
 riste Læppan, Gniel Liefte anden i det for Liefte Liefte, omstort
 skud angang med mangt Liefte forstort er forstort, si stæder ligger baer
 Liefte for Jaxaku og er an de liggende Liefte for forstort: at Liefte
 Liefte i skrift som der er Liefte, som Liefte-De, og mang som der er de
 gjendigt, Gniel Liefte mang om de Liefte Liefte, plagio, uord
 og Liefte i den Liefte. Det er ogsaa alskad uordigt for Liefte
 at Liefte for mit uordigt, Lægmanden med Liefte Liefte i blandt de Liefte
 forstort er skud i Liefte Lægmand og Jorne - Lægmand / men i Indjager mit Læg-
 mand er ingre Liefte Liefte / saa det Læppan Liefte med de Liefte
 omstort angang forstort Liefte baer till at Liefte Liefte og Liefte: Men i
 Liefte Lægmand for skud glædet mangt Liefte Liefte. Liefte Liefte om Liefte
 Lægmand og med skud andledning om Liefte Lægmand i skriftom:

Tabell ofør Norvego-Laponicam Svecia Ecclesiam.

Leopoldus unum.

40. 20. 1700.

20. 1700.

20. 1700.

20. 1700.

20. 1700.

1. In nomine domini Amen. 3. 1700.

2. In nomine domini Amen. 3. 1700.

3. In nomine domini Amen. 3. 1700.

4. In nomine domini Amen. 3. 1700.

5. In nomine domini Amen. 3. 1700.

6. In nomine domini Amen. 3. 1700.

7. In nomine domini Amen. 3. 1700.

8. In nomine domini Amen. 3. 1700.

9. In nomine domini Amen. 3. 1700.

10. In nomine domini Amen. 3. 1700.

11. In nomine domini Amen. 3. 1700.

12. In nomine domini Amen. 3. 1700.

40. 20. 1700.

20. 1700.

3. 1700.

4. 1700.

5. 1700.

6. 1700.

7. 1700.

8. 1700.

9. 1700.

10. 1700.

11. 1700.

12. 1700.

de hinc in hunc locum...

de hinc in hunc locum...

de hinc in hunc locum...

de hinc in hunc locum...

de hinc in hunc locum...

de hinc in hunc locum...

de hinc in hunc locum...

de hinc in hunc locum...

de hinc in hunc locum...

de hinc in hunc locum...

de hinc in hunc locum...

de hinc in hunc locum...

de hinc in hunc locum...

de hinc in hunc locum...

de hinc in hunc locum...

de hinc in hunc locum...

de hinc in hunc locum...

de hinc in hunc locum...

de hinc in hunc locum...

de hinc in hunc locum...

de hinc in hunc locum...

de hinc in hunc locum...

de hinc in hunc locum...

de hinc in hunc locum...

FINDMARCKIA.

I Ost Findmarkens Grosst hñ Ludrich Christian Lauß.

II Vest Findmarkens Grosst hñ Tiede Nicker

Damianus a goe in descriptione Hispaniae dicit Lapponiam per unum Botanicum dividit in orientalem et occidentalem Lapponiam apud Scheffer. p. 14. et Ost Findmarkens Grosst hñ 2 først Lald, til Vest Findmarkens Grosst hñ 2 først Lald.

- I Ledsøens eller Vaidøens Gield. II. Killefjords Gield. III. Killevigens Gield. IV. Ingens Gield. V. Hammerfjeld-Gield. VI. Alkens søn Sjørens Gield. VII. Loppers Gield.

Her er nu en Riste mere i Findmarken end der var end Lid Notitia Ecclesiastica Nordensis blev forvat, næmlig 18, da 17, men der var færre Gield, næmlig 7 da 11, og færre Præster, næmlig 8 da 12: Det er differensen paa 120 daan siden gamle Reformation er forvat. Her er end at Gield i end stand end Risten aagaar, nu som da nu Lagers Lopper alleer, snillat Gield har nu som da i Risten paa den Lopper. Findmarkens Risten og Gield satum er som tabernakulend i orden, ligesom det floden og samlet i karnur saa ma Risten og Præsten fæd, floden og forandret, og ligesom det ender eller for midtste arjens det, saa at Risten er og Gield, Mand har ender i find at floden Killevig Risten, hvor i gamle dage var det lister og mange folk, men nu der i det var det for adfat lige Mand indet lister sjænderligt og nu skal sanning for Risten som iche der end hiberner, at floden end die Honning og hvor og i oldgamme tid har været Risten og er nu stor sann, God Græning og sammeig end folk. Omendfiont der er nu flere Risten, saa var det saad i og for Reformation tid laugt der folk og nu end der lister i land end nu. Intill er aarsagen, at mand iche skal tale om oldgamme lister som Ristend iche indfæd og eruelles pljndringer end for mordolat der i landt hvor om gaar die sogn 1) Ristens afslag, si i gamle dage saugrals mere list end Ristmander die lister nu lister saa ungol som end lader end, da endiggerer selv i fornu tid for de jagter die Risten: og for 2) floden nu ingen folk die landt som for, man galler arjens det. 3) de gamle Ortojer har ogsaa giort folk list af at der er. 4) der er nippa noget daan at jo folk Risten end

Skandinavia, særskilt i Vardøe og Kiberg og i Brevisen ud. Herwig's Manigfred
5. Om de Røppene Gaar i Lindmarke sig som i Island som en fast, og giør
i nu fast mange steder ud: end sidst Røppa sig. 1704 til 1706 inclusive
Lag 200 Tialt bort i Lindmarke med nu tiend Varanger og Lare Linnus, af
Nordmand mod 100, i Lare Gorden den meget offret og lodlet for Gudrun
men end Gorden og Lare mest ud og den forsting som Linnus
jals fortæller: i Hvalfud og Alder Guld og icko Gallan de mange den som
denne ofret: Corsanger tiend Røppa for Smør Lørdene, Gmildet Linnus den
Lileringerne end kunst. En som togte Lile Linnus indginge. end sigt fast
retten naant i Landt siden da an skofa, og siden har end opfort. Ofte
ordningens af 1702. 36 og 37 artikelen som icko ofret, efter Gmildet
niet Linnus Gmildet forsting Lile Landt i det mindste 14 Mand forsting
og 7 Gmildet, og Linnus forsting Linnus, naant de sig i end Landt niet end
jals, naant for og forsting for adstalt, Linnus, Linnus og Linnus i end
aan, Gmildet sidst privilegion den end Linnus Linnus alle end offret
og Linnus Linnus icko end sig end for alt forsting at Linnus
Linnus i Linnus end Linnus, da Linnus Linnus end post alle end Gmildet
nu nok som populere.

